पंचपूर्वजान्पश्वनृतेअजादिपश्वर्थमनृतेउक्तेसतिहंतिनाशयतिपरलोकात्च्यावयति एवमुत्तरत्र ॥ ३३ ॥ भूमितुल्याकेशिनीतदर्थंअनृतंभूम्यनृतं ॥ ३४ ॥ अंगिराःसुधन्वनःपिता त्वत्त्वत्तः ॥ ३५ ॥३६ ॥ ३७ ॥ पादप्रक्षालनंहरिद्रयापादधावनं कुमार्याःकेशिन्याः विवाहेदंपत्योःपरस्परंहरिद्रयापादधावनंकुर्वंतीतिप्रसिद्धं अस्यैवभार्याकेशिनीभवत्वित्यर्थः ॥ ३८ ॥ प्रकृतेआख्यायिकोपयोगमाह तस्मादिति अब्रुवन्सत्यमितिशेषः ॥ ३९ ॥ तवदैवंप्रतिकूलंअधीतंचनिष्फलमित्याहत्रयेण नदेवाइति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ छंदांसिवेदाः ॥ ४२ ॥ अंतरंवियोगं विवादंवैरप्रवर्त्तनं ज्ञातिभेदेकलहेचतवप्रवृत्तिर्नयोग्येतिभावः ॥ ४३ ॥ सामुद्रिकं हस्तरेखादिपरीक्षकंवणिजंचोरपूर्वंपूर्वंचोरःपश्चाद्वणिक्भूतःतं कूटतुलावंतंवा शलाकधूर्त्तंशलाकयापाशादिनावाशकुनादिकमुल्कायोऽन्यान्वंचयतितं अरिंविपरीतसाक्ष्यभया

पंचपश्वनृतेहंतिदशहंतिगवानृते॥ शतमश्वानृतेहंतिसहस्रंपुरुषानृते॥ ३३॥ हंतिजातानजातांश्चहिरण्यार्थेनृतंवदन्॥ सर्वंभूम्यनृतेहंतिमास्मभूम्यनृतंवदेः॥ ॥३४॥ प्रह्लादउवाच मत्तःश्रेयानंगिरावैसुधन्वात्वद्विरोचन॥ मातास्यश्रेयसीमातुस्तस्मात्त्वंतेनवैजितः॥ ३५॥ विरोचनसुधन्वायंप्राणानामीश्वरस्तव॥ सुधन्वन्पुनरिच्छामित्वयादत्तंविरोचनं॥ ३६॥ सुधन्वोवाच यद्धर्ममवृणीथास्त्वंनकामादनृतंवदीः॥ पुनर्ददामितेपुत्रंतस्मात्प्रह्लाददुर्लभं॥३७॥ एषप्रह्लादपुत्रस्तेमयादत्तोविरोचनः॥ पादप्रक्षालनंकुर्याल्कुमार्याःसन्निधौमम॥ ३८॥ विदुरउवाच तस्माद्राजेंद्रभूम्यर्थेनानृतंवक्तुमर्हसि॥ मागमःससुतामात्योनाशंपुत्रार्थमब्रुवन्॥ ३९॥ नदेवादंडमादायरक्षंतिपश्युपालवत् ॥ यंतुरक्षितुमिच्छंतिबुध्यासंविभजंतितं ॥ ४० ॥ यथायथाहिपुरुषःकल्याणेकुरुतेमनः॥ तथातथास्यसर्वार्थाःसिध्यंतेनात्रसंशयः॥ ४१ ॥ नैनंछंदांसिवृजिनात्तारयंतिमायाविनंमाययावर्तमानं ॥ नीडंशकुंताइवजातपक्षाश्छंदांस्येनंप्रजहत्यंतकाले॥ ४२॥ मद्यपानंकलहंपूगवैरंभार्यापत्योरंतरंज्ञातिभेदं॥ राजद्विष्टंस्त्रीपुंसयोर्विवादंवर्ज्यान्याहुर्यश्चपंथाःप्रदुष्टः॥४३॥ सामुद्रिकंवणिजंचोरपूर्वंशलाकधूर्तंचचिकित्सकंच॥ अरिंचमित्रंचकुशीलवंचनैतान्साक्ष्येत्वधिकुर्वीतसप्त ॥ ४४ ॥ मानाग्निहोत्रमुतमानमौनंमानेनाधीतमुतमानयज्ञः॥ एतानिचत्वार्यभयंकराणिभयंप्रयच्छंत्ययथाकृतानि॥ ४५॥ अगारदाहीगरदःकुंडाशीसोमविक्रयी॥ पर्वकारश्चसूचीचमित्रध्रुक्पारदारिकः॥ ४६॥

त्मित्रंपरीक्षकाणामविश्वासात् कुशीलवंकुत्सितंशीलंवातिअनुसरतीतितं नर्तकीदासंविटोन्मत्तादिकंवा तवतुकूटद्यूतकारीशकुनिःकुशीलवएवप्रमाणं ॥ ४४ ॥ सत्कर्मद्वारापितस्यसाधुत्वंनमंतव्यमित्याह मानेति मानःलोकेषुउत्कर्षःतदर्थान्यग्निहोत्रादीनिभयदानीत्यर्थः मौनंध्यानं ॥ ४५ ॥ कुंडाशीभगभक्षः जीवतिभर्तरिजाराज्जातःकुंडस्तेननिमित्तेनाशितुंशीलः सोमविक्रयीप्रसिद्धः पर्वकारःशरकृत् आयुधमात्रकर्तेत्यर्थः सूचीसूचकोनक्षत्रादीनांपरदोषाणांच ज्यौतिषिकःपिशुनोवा ॥ ४६ ॥



Digitized by Google